

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 22 stycznia 2013 r.

upoważniająca do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych

(2013/52/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 329 ust. 1,

uwzględniając wnioski złożone przez Królestwo Belgii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Włoską, Republikę Austrii, Republikę Portugalską, Republikę Słowenii i Republikę Słowacką,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) Unia ustanawia rynek wewnętrzny.
- (2) Zgodnie z art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada uchwała przepisy dotyczące harmonizacji ustawodawstw odnoszących się do podatków obrotowych, akcyzy i innych podatków pośrednich w zakresie, w jakim harmonizacja ta jest niezbędna do zapewnienia ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz uniknięcia zakłóceń konkurencji.
- (3) W 2011 r. Komisja odnotowała toczącą się na wszystkich szczeblach debatę dotyczącą dodatkowego opodatkowania sektora finansowego. Debata ta wynika z chęci zapewnienia, aby sektor finansowy uczestniczył w należyty i znaczący sposób w ponoszeniu kosztów kryzysu oraz aby w przyszłości opodatkowanie tego sektora było sprawiedliwe względem innych sektorów, a także, aby zniechęcić do podejmowania nadmiernie ryzykownych działań przez instytucje finansowe, uzupełnić środki regulacyjne mające na celu uniknięcie przyszłych kryzysów oraz wygenerować dodatkowe dochody dla budżetów ogólnych lub konkretnych celów politycznych.
- (4) W tym kontekście w dniu 28 września 2011 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych i zmieniającej dyrektywę 2008/7/WE⁽¹⁾. Głównym celem

tego wniosku było zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i uniknięcie zakłóceń konkurencji.

- (5) Na posiedzeniu Rady w dniu 22 czerwca 2012 r. potwierdzono, że nie ma jednogłosego poparcia dla wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych w formie proponowanej przez Komisję. W dniu 29 czerwca 2012 r. Rada Europejska ze swojej strony stwierdziła, że zaproponowana dyrektywa nie zostanie przyjęta przez Radę w rozsądnym terminie. Na posiedzeniu Rady w dniu 10 lipca 2012 r. odniesiono się do utrzymujących się istotnych różnic opinii na temat potrzeby ustanowienia wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych na poziomie Unii i potwierdzono, że zasada zharmonizowanego opodatkowania transakcji finansowych nie otrzyma jednogłosego poparcia w ramach Rady w przewidywalnej przyszłości.
- (6) W tych okolicznościach 11 państw członkowskich, a mianowicie Belgia, Niemcy, Estonia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Austria, Portugalia, Słowenia i Słowacja, zwróciło się do Komisji z wnioskami w pismach otrzymanych pomiędzy dniem 28 września i 23 października 2012 r., informując, że pragną ustanowić między sobą wzmocnioną współpracę w dziedzinie podatku od transakcji finansowych. Wymienione państwa członkowskie wniosowały, aby zakres i cele wzmocnionej współpracy oprzeć na wniosku Komisji dotyczącym dyrektywy z dnia 28 września 2011 r. Odniosły się również w szczególności do potrzeby unikania działań związanych z uchylaniem się od płacenia podatków, zakłóceń oraz przenoszeniem do innych jurysdykcji.
- (7) Wzmocniona współpraca powinna zapewnić niezbędne ramy prawne w celu ustanowienia wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych w uczestniczących państwach członkowskich i harmonizację podstawowych cech podatku. W miarę możliwości powinno to pozwolić uniknąć zachęt do arbitrażu podatkowego i zaburzeń alokacji pomiędzy rynkami finansowymi, a także możliwości podwójnego opodatkowania lub braku opodatkowania, jak również działań związanych z uchylaniem się od płacenia podatków.
- (8) Warunki określone w art. 20 TUE oraz w art. 326 i 329 TFUE zostały spełnione.

⁽¹⁾ COM(2011) 594 final z dnia 28 września 2011 r.

- (9) Na posiedzeniu Rady w dniu 29 czerwca 2012 r. odnotowano, a w dniu 10 lipca 2012 r. potwierdzono, że Unia jako całość nie będzie mogła zrealizować w rozsądnym terminie celu, jakim jest przyjęcie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych. W związku z tym warunek określony w art. 20 ust. 2 TUE stanowiący, że wzmocniona współpraca może być ustanowiona wyłącznie w ostateczności, został spełniony.
- (10) Pod względem merytorycznym dziedziną, w której byłaby prowadzona wzmocniona współpraca, a mianowicie ustanowienie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych w Unii, jest dziedziną objętą art. 113 TFUE, a zatem podlegającą postanowieniom Traktatów.
- (11) Wzmocniona współpraca w dziedzinie ustanowienia wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych ma na celu zapewnienie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Przy skali tej współpracy unika się współistnienia odmiennych krajowych systemów, a co za tym idzie nadmiernego rozdrobnienia rynku, jak również związanych z tym problemów w postaci zakłóceń konkurencji, zakłóceń w handlu, między produktami, podmiotami i obszarami geograficznymi, oraz zachęt dla podmiotów do unikania opodatkowania poprzez transakcje o niskiej wartości ekonomicznej. Takie kwestie są szczególnie istotne w rozpatrywanej dziedzinie, ponieważ odznacza się ona wysoką zmiennością podstaw opodatkowania. W ten sposób współpraca ta sprzyja realizacji celów Unii, chroni jej interesy i wzmacnia proces jej integracji zgodnie z art. 20 ust. 1 TUE.
- (12) Ustanowienie wspólnego zharmonizowanego systemu podatku od transakcji finansowych nie znajduje się w wykazie dziedzin objętych wyłącznymi kompetencjami Unii, określonych w art. 3 ust. 1 TFUE. Ponieważ ustanowienie takiego systemu służy funkcjonowaniu rynku wewnętrznego zgodnie z art. 113 TFUE, wchodzi ono w zakres kompetencji dzielonych Unii w rozumieniu art. 4 TFUE, a tym samym – w zakres niewyłącznych kompetencji Unii.
- (13) Wzmocniona współpraca w danej dziedzinie jest podejmowana w poszanowaniu Traktatów i prawa Unii w myśl art. 326 akapit pierwszy. Zgodnie z art. 326 akapit drugi TFUE współpraca ta nie będzie naruszać rynku wewnętrznego ani spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej; nie będzie też stanowić szkody ani dyskryminacji w handlu między państwami członkowskimi ani prowadzić do zakłócenia konkurencji między nimi.
- (14) Wzmocniona współpraca w danej dziedzinie nie narusza kompetencji, praw i obowiązków państw członkowskich, które w niej nie uczestniczą, zgodnie z art. 327 TFUE. Taki system nie wpływałby na możliwość zachowania lub wprowadzenia podatku od transakcji finansowych na podstawie niezharmonizowanych przepisów krajowych w przypadku państw członkowskich, które nie uczestniczą we współpracy. Wspólny system podatku od transakcji finansowych przyznawałby uczestniczącym państwom członkowskim prawa do nakładania podatku jedynie na podstawie odpowiednich łączników.
- (15) Z zastrzeżeniem spełnienia wszelkich warunków uczestnictwa określonych w niniejszej decyzji wzmocniona współpraca w dziedzinie, o której mowa powyżej, pozostaje cały czas otwarta dla wszystkich państw członkowskich gotowych, zgodnie z art. 328 TFUE, przestrzegać aktów już przyjętych w ramach tej współpracy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Królestwo Belgii, Republikę Federalną Niemiec, Republikę Estońską, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Włoską, Republikę Austrii, Republikę Portugalską, Republikę Słowenii i Republikę Słowacką do podjęcia między sobą wzmocnionej współpracy w dziedzinie ustanowienia wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych przy zastosowaniu odpowiednich postanowień Traktatów.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 stycznia 2013 r.

W imieniu Rady

M. NOONAN

Przewodniczący